

Ανακαλύφθηκε φούρνος της Νεολιθικής περιόδου



πρώιμη φάση εποχιακής κατοίκησης κατά τη Νεολιθική περίοδο φανερώνουν τα προϊστορικά κατάλοιπα, που ανακαλύφθηκαν στη θέση Μεσόροτσος στο Πραστιό της Πάφου.

Σε αυτή τη φάση χρονολογείται, σύμφωνα με το Τμήμα Αρχαιοτήτων Κύπρου, ένας μεγάλων διαστάσεων λακκοειδής φούρνος (διαμέτρου 2,5 - 3 μ.) και ένας μικρότερος θολωτός, οι οποίοι είχαν ανευρεθεί σε προηγούμενη ανασκαφική περίοδο.

Φέτος, προέκυψαν περισσότερα στοιχεία για τη χρήση των κτισμάτων αυτών και τη λειτουργία τους εντός της προϊστορικής κοινότητας. Με την λήξη της φετινής ανασκαφικής διοργανώθηκε εκδήλωση πειραματικής αρχαιολογίας. Συγκεκριμένα, κατασκευάστηκε αντίγραφο του λακκοειδούς φούρνου στον χώρο του εστιατορίου που βρίσκεται απέναντι από την αρχαιολογική θέση.

Στον φούρνο αυτό ψήθηκε φαγητό για ομάδα 200 ατόμων και δοκιμάστηκε έτσι η υποθετική ερμηνεία ότι ο φούρνος αυτός κατά τη Νεολιθική περίοδο χρησιμοποιείτο για το ψήσιμο φαγητού σε μεγάλης κλίμακας φαγοπότια. Το

πείραμα φανέρωσε όχι μόνο ότι η εγκατάσταση αυτή σχετίζεται με το μαγείρεμα φαγητού, αλλά και ότι είχε τη δυνατότητα να ψήσει κρέας για μια πολύ μεγάλη ομάδα.

Οι έρευνες αποκάλυψαν περαιτέρω ενδείξεις κατοίκησης κατά τη Νεολιθική και Χαλκολιθική περίοδο, με αδιατάραχτα κατάλοιπα που δείχνουν συνεχόμενη κατοίκηση κατά το μεγαλύτερο μέρος της προϊστορίας.

Ήρθαν επίσης στο φως περισσότερα στοιχεία για τη μετάβαση από τη Χαλκολιθική περίοδο στην Εποχή του Χαλκού, αφού βρέθηκαν μεγάλες ποσότητες κεραμικής της Ύστερης Χαλκολιθικής και της Πρώιμης Εποχής του Χαλκού, σε κοντινή απόσταση μεταξύ τους.

Κατά την Εποχή του Χαλκού φαίνεται ότι η μετάβαση από την Πρωτοκυπριακή στη Μεσοκυπριακή περίοδο ήταν σημαντική, με ιδιαίτερη αρχιτεκτονική, τη δημιουργία αναβαθμίδων και την εισαγωγή πολεοδομικού συστήματος, προτού η θέση εγκαταλειφθεί πριν από την Ύστερη Εποχή του Χαλκού.

Η θέση Μεσόροσος στο Πραστιό της Πάφου κατοικήθηκε ξανά κατά την Εποχή του Σιδήρου μέχρι την Ύστερη Ρωμαϊκή και Βυζαντινή περίοδο. Πάνω στην κορυφή ενός βραχώδους εξάρματος, γύρω από το οποίο βρίσκεται η αρχαιολογική θέση, διερευνήθηκε περαιτέρω ένα κτίριο το οποίο είχε ανασκαφεί παλαιότερα. Οι έρευνες φανέρωσαν περισσότερα στοιχεία για την κατασκευή του κτιρίου, τη χρήση του και την τελική του εγκατάλειψη γύρω στον 13ο - 14ο αι. μ.Χ.

Παρόλο που βρέθηκαν σπαράγματα γύψου με χρώμα στο υλικό καταστροφής του κτίσματος, υποδηλώνοντας εκκλησιαστικό χαρακτήρα, δεν φαίνεται το κτίσμα να ήταν ένα απλό παρεκκλήσι αφού βρέθηκαν εντός του πολλά χρηστικά αντικείμενα της Ύστερης Ρωμαϊκής, της Βυζαντινής και της Φραγκικής περιόδου, φανερώνοντας ότι το κτίριο κατοικείτο.

Ο συνδυασμός εκκλησιαστικών καταλοίπων και αντικειμένων οικιακής χρήσης παραπέμπει στη χρήση του κτιρίου ως ερημητήριο. Ιδιαίτερης σημασίας ήταν η ανακάλυψη εντός του κτιρίου ενός αντικειμένου από πικρόλιθο, το οποίο είχε κατασκευαστεί κατά την Εποχή του Χαλκού (όπως φαίνεται από τη χαρακτηριστική διακόσμηση από εγχάρακτες στίξεις) και διαμορφώθηκε σε Χριστιανικό σταυρό κατά τη Βυζαντινή περίοδο.

Οι ανασκαφές γίνονται από αρχαιολογική αποστολή του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου, υπό τη διεύθυνση του δρος Άντριους Μακάρθρι, βοηθού καθηγητή του Τμήματος Ιστορίας, Κλασικών Σπουδών και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου και Διευθυντή του Αμερικανικού Ινστιτούτου Κυπριακών

Αρχαιολογικών Ερευνών (CAARI).

Πηγή: newsbomb.gr